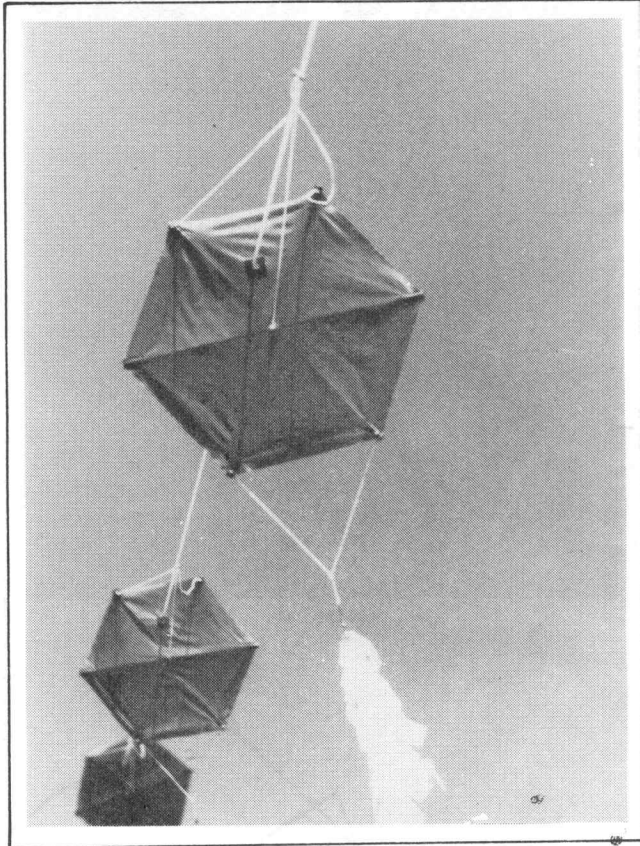
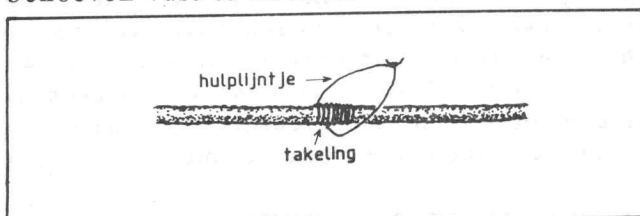

bout door het dacron en spinnakernylon van het dek. (Bij bijvoorbeeld een 90 cm zeskant een gat van 1,5 cm). Dit gat komt halverwege het middelpunt en de neusrand. Het kan zijn dat het doorvoergat (punt X) iets hoger moet komen dan het midden, dat moeten we experimenteel vaststellen.

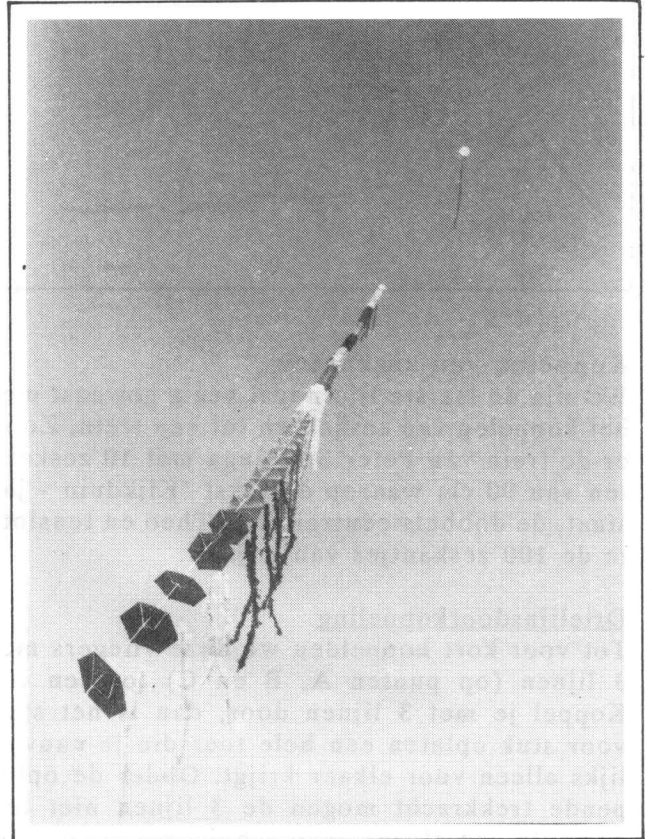
Knoop de 3 toomlijnen aan elkaar tot een knoop. Steek met een dikke naald een 1 mm hulplijntje door de hoofdlijn op de plaats waar we de vlieger willen hebben. Knoop met dit hulplijntje de toom achter de knoop vast aan de hoofdlijn. Elke vlieger vliegt zodoende onafhankelijk van de andere vliegers. Willen we grote zeskanten koppelen dan is het misschien beter geen hulplijn door de hoofdlijn te steken; het is niet denkbeeldig dat we strengen aantasten. Een "takeling" met lus is dan beter (zie tekening).

Met de koppeling op deze manier kunnen we elke vlieger achter elkaar uit de doos het luchtruim laten kiezen, terwijl we maar één lijn behoeven vast te houden.

Controle

Als de trein in de lucht staat moeten we van opzij de rij bekijken. Controleer of alle vliegers en de bijbehorende staart een vloeiende lijn vormen. Komt hierin een knik voor, dan is

die vlieger in de knik niet correct getoomd. Bijstellen dus, tot de vloeiende lijn is gevormd.

Slot

Ik ben me ervan bewust dat ik niets gezegd heb over de afmeting en onderlinge afstand van de vliegers. Deze zeskant kan alle afmetingen hebben, maar denk daarbij wel aan de toenemende trekkracht. Plaatsen we ze te dicht bij elkaar op de hoofdlijn dan neemt de lift per vlieger af en zakt de trein sneller. Dit is een persoonlijke afweging tussen het in de lucht zetten van een dikke streep of een iets langere ijle streep.

Ik hoop dat dit een bijdrage is om uw eigen ideeën eens te realiseren.

Met dank aan Peter en Theo.

John